

ECHO PRZEDSZKOLA

WIADOMOŚCI, AKTUALNOŚCI, WYDARZENIA

Zespół Szkolno-Przedszkolny nr 7

Gazetka Samorządowego Przedszkola nr 23 w Krakowie

Nr 6 / Luty 2020

Egzemplarz bezpłatny

LUTY

-bardzo mroźny.
I on nie próżnuje.
Na szybach okiennych
Obrazki maluje.
Lodowiska również
Zrobić nam pomoże.
Łyżew swych używam
Zwłaszcza o tej porze.

Elżbieta Jones

LUTY

jest drugim miesiącem w kalendarzu. Ma on 28 dni, a w latach przestępnych 29 dni. Rok przestępny jest to rok, który ma 366 dni zamiast 365, ma on na celu umożliwiać dopasowanie roku kalendarzowego z rokiem wyliczonym na podstawie obiegu Ziemi dookoła Słońca. Dawno temu słowo "luty" po staropolsku oznaczało mroźny, srogi, zły, okrutny. To prawda, że potrafi być najzimniejszy i najbardziej dokuczliwy ze wszystkich miesięcy.

Przysłowia i powiedzenia

- ✱ Idzie luty, szykuj ciepłe buty!
- ✱ Gdy w początku lutego burze i śniegi, początek wiosny już niedaleki, ale gdy słońce ciepło świeci, wiosna tak prędko nie przyleci.
- ✱ Gdy luty ciepły i po wodzie, wiosna późno nastąpi i będzie po chłodzie.
- ✱ Gdy ciepło w lutym, zimno w marcu bywa, długo trwa zima, to rzecz niewątpliwa.
- ✱ Gdy w lutym wiatry północne wieją, są urodzajów nadzieją.
- ✱ Jeśli luty śnieżny, mroźny, spodziewaj się wczesnej wiosny.

Nietypowe święta w lutym:

- 01.02. – Dzień Gumy do Żucia,
- 05.02. – Światowy Dzień Nutelli,
- 09.02. – Międzynarodowy Dzień Pizzy,
- 11.02. – Ogólnopolski Dzień Dokarmiania Zwierzyny Leśnej,
- 13.02. – Światowy Dzień Radia,
- 15.02. – Światowy Dzień Wielorybów,
- 16.02. – Międzynarodowy Dzień Listonoszy i Doręczycieli Przesyłek, Dzień Poczty Polskiej,
- 17.02. – Dzień Kota,
- 21.02. – Międzynarodowy Dzień Języka Ojczystego,
- 24.02. – Dzień niespodziewanego całusa,
- 25.02. – Światowy dzień Powolności,
- 16.02. – Dzień Dinozaura,

27.02. – Dzień Niedźwiedzia Polarnego,

Karnawał

to przede wszystkim okres zimowych balów, maskarad, pochodów i zabaw. Jego rozpoczęcie oficjalnie następuje w dniu Trzech Króli, czyli 6 stycznia, jednak wiele osób uważa za datę jego rozpoczęcia Nowy Rok. Koniec karnawału jest jednak o wiele bardziej jednoznaczny i wypada w Środę Popielcową, która oznacza początek Wielkiego Postu i oczekiwania na Wielkanoc.

Bal

to zabawa taneczna, zazwyczaj o poważnym charakterze. Bale najczęściej organizuje się w okresie karnawału. Odbývają się wieczorem i mogą trwać do późnych godzin nocnych. Bal karnawałowy to maskarada (bal maskowy), na którym jego uczestnicy występują w maskach i przebierają się w kostiumy. Zabawy karnawałowe goszczą już w przedszkolach. Zwłaszcza dla dzieci jest to wspaniała forma zabawy. Wiele konkursów i zajęć w czasie trwania tego balu to wspaniałe przeżycie dla najmłodszych. Nieodłącznym elementem takich wydarzeń są odpowiednie stroje. Wokół tego istnieje prawdziwa otoczka tajemniczości. Dzieci starają się nie zdradzać przed swoimi rówieśnikami, w co będą przebrane.

Tłusty czwartek

w kalendarzu chrześcijańskim to ostatni czwartek przed wielkim postem, znany także, jako zapusty. Tłusty czwartek rozpoczyna ostatni tydzień karnawału. W ten dzień zwyczajowo objadamy się pączkami i faworkami (w niektórych rejonach Polski zwanych chrustem lub chruścikami). Jeszcze jakiś czas temu w polskich domach obok słodkości przygotowywało się też tłuste kiełbasy, kasze, słoninę, skwarki i inne potrawy jak najbardziej tłuste.

Staropolskie przysłowie mówi:

„Powiedział Bartek,
że dziś tłusty czwartek,
a Bartkowa uwierzyła,
dobrych pączków nasmażyła.”

Już przed dzień tłustego czwartku piekarze pieką pączki, żeby na pewno dla wszystkich starczyło. Według jednego z przesądów, jeśli ktoś w tłusty czwartek nie zje ani jednego pączka to w dalszym życiu nie będzie mu się wiodło. Pączki robi się z pszennej mąki i drożdży, a nadziewa konfiturą różaną lub płatkami róży ucieranymi z cukrem. Bywają też nadziewane owocami, budyniem lub dżemem. Równie ważne w tym dniu są także faworki, czyli chrupkie ciastka o słodkim smaku.

Ostatki

słowo to oznacza ostatnie dni karnawału zaczynające się w tłusty czwartek, a kończące się zawsze we wtorek, zwany w Polsce „śledzikiem”. Następny dzień – **Środa Popielcowa** – oznacza początek wielkiego postu i oczekiwania na Wielkanoc. Obydwa święta są świętami ruchomymi. W *ostatki* urządza się ostatnie huczne zabawy, bale. Największym balem karnawałowym jest karnawał w Rio de Janeiro rozpoczynający się w ostatni piątek przed Środą Popielcową i trwający przez pięć dni aż do środy nad ranem.

Walentynki

święto zakochanych przypadające 14 lutego w dniu świętego Walentego. Zwyczajem w tym dniu jest wysyłanie listów zawierających wierszyki i wyznania miłosne, kartki z serduszkami oraz drobne upominki. Walentynki są obchodzone w południowej i zachodniej Europie od średniowiecza. Europa północna i wschodnia dołączyła do walentynkowego grona znacznie później. Pomimo katolickiego patrona tego święta, czasem wiązane jest ono ze zbieżnym terminowo zwyczajem pochodzącym z Cesarstwa Rzymskiego, polegającym głównie na poszukiwaniu wybranki serca, np. przez losowanie jej imienia ze specjalnej urny. Współczesny dzień zakochanych nie ma jednak bezpośredniego związku z jednym konkretnym świętem starożytnego Rzymu, choć jest kojarzony z takimi postaciami z mitologii jak Kupidyn czy Eros. Do Polski obchody walentynkowe trafiły w latach 90 z kultury francuskiej i krajów anglosaskich. Święto to konkuruje o miano tzw. Święta zakochanych z rodzimym świętem słowiańskim zwanym potocznie Nocą Kupały lub Sobótką, obchodzonym w nocy z dnia 21 na 22 czerwca.

Coś dla mamy i taty...

Uczymy się czytać rysunki naszych przedszkolaków...

Dziecko w wieku przedszkolnym interesuje się otaczającą rzeczywistością: poszukuje, bada, obserwuje. Trzeba wykorzystać każdą chwilę, aby rozbudzać jego ciekawość oraz rozwijać posiadane, wrodzone zdolności. Dzieci myślą w sposób magiczny. Znajduje to odzwierciedlenie w ich obrazkach. Spontanicznie namalowane rysunki, które przykuwają uwagę, to życie młodego człowieka, realny i fantastyczny świat widziany oczyma dziecka.

Rysunki mogą ukazywać radość lub smutek towarzyszący dziecku w jego życiu codziennym. Są to dokumenty opisujące marzenia, sny, lęki, pragnienia. Poprzez język graficzny, jakim jest rysunek, dzieci ukazują nam siebie, swoje spojrzenie na świat. Wyrażają to inaczej niż dorośli, znacznie prymitywniej i niezręcznej, ale zawsze swobodniej, szczerzej i ciekawiej.

Działalność plastyczna spełnia również funkcję terapeutyczną. Przez rozwijanie oraz kształtowanie różnych umiejętności dziecka, uczy wiary we własne siły i możliwości twórcze. Maluch tworzy, bawiąc się rysowaniem, rysuje to co umie i jak umie, gdyż podświadomie gromadzi różnorodne przeżycia i doświadczenia, których intensywność wymaga rozładowania, więc przekazuje je w działalności plastycznej. Taka ekspresja to forma komunikacji z innymi ludźmi, to niejako odtwarzanie stosunków międzyludzkich. Wszystko to jest źródłem przyjemności, radości i interesującym zajęciem podobnie jak zabawa.

Wnikliwie obserwując prace plastyczne dzieci możemy poznać ich uczucia, dowiedzieć się czy są szczęśliwe, co myślą, czego się obawiają, o czym marzą, jak postrzegają najbliższe otoczenie.

Wskazówki:

***KOLORY:**

1. Rysunki o bogatej kolorystyce świadczą o prawidłowej kondycji psychicznej dziecka, pozbawionej lęków, a wypełnionej radością i optymizmem.
2. Ciemna kolorystyka / czernie i szarości / może świadczyć o skłonnościach do stresu, o towarzyszących dziecku lękach i obawach.
3. Zdecydowana dominacja czerwieni z czernią może zdradzać skłonności do agresji.

*** LINIE:**

1. Linie wyraźne, długie towarzyszące żywej kolorystyce świadczą o otwartości, pewności siebie i stabilności emocjonalnej.
2. Linie cienkie, delikatne, często krótkie mogą mówić o braku wiary we własne siły, braku pewności siebie i skłonnościach do ukrywania własnych uczuć.

***POSTACIE:**

1. Postaci niewielkie lub rysowane na krawędziach kartonu, mogą sygnalizować o nieśmiałości i braku wiary we własne siły, niepewności.
2. Rozmieszczenie na rysunku członków rodziny świadczyć może o charakterze zacieśnionych więzi z dzieckiem np.
 - postacie rozproszone – rozluźnione więzi,
 - bliskość postaci – silne więzi
 - oddalenie od rodziców – poczucie zagubienia, niedoceniań.
 - postacie dużych rozmiarów, centralnie rozmieszczone, wypełniające niemal całą kartkę mówią nam o pewności siebie, wewnętrznej energii, otwartości dziecka.
 - postacie rozmieszczone w centrum rysunku, to postacie ważne dla dziecka, z którymi jest ono w silnym związku emocjonalnym, bądź mówią o pozycji jaka ta osoba zajmuje w rodzinie.
3. Umieszczanie wielu szczegółów na postaci lub rysowanie jej z ogromną starannością to sygnał dotyczący znaczenia lub dominacji tej osoby w rodzinie.
4. Pomijanie własnej osoby w rysunkach prezentujących rodzinę może świadczyć o braku doceniań własnej pozycji, o zaburzonych relacjach rodzinnych np. brak miłości.
5. Rysowanie tylko siebie może być sygnałem nadmiernej na sobie koncentracji z powodu np. nadopiekuńczości ze strony rodziny lub przeciwnie braku zainteresowania (dziecko czuje się zaniedbywane, opuszczone, może liczyć jedynie na siebie).

6. Pomijanie postaci lub ich fragmentów, oszpecanie czy też pomniejszanie postaci na rysunkach może świadczyć o nieprawidłowych relacjach np. zazdrości, rywalizacji, niechęci, braku bliskości.
7. Ukazywanie siebie mniejszym lub młodszym niż w rzeczywistości może sugerować chęć powrotu do bezpiecznego, beztroskiego dzieciństwa, pozbawionego np. nakazów, zakazów, zdań, nowych ról (np. braku jednego z rodziców, pojawienie się młodszego rodzeństwa), którym nie może obecnie sprostać.
8. Prezentowanie w rysunkach rodziny osób fikcyjnych może być wynikiem pragnień, marzeń o poszerzenie jej np. o rodzeństwo, ojca, matkę.
9. Rysowanie w tematach rodziny jedynie domu – budynku pozbawionego ludzi może świadczyć o niestabilnych np. konfliktowych relacjach rodzinnych zaburzających u dziecka poczucie bezpieczeństwa czy trwałości rodziny.
10. Kolejność rysowania postaci i czas poświęcony na ich narysowanie (ilość nanoszonych szczegółów) może świadczyć o roli i pozycji jaką dla rysującego zajmuje prezentowana postać.
11. Podkreślanie smutku, żalu w rysunku- (mimika twarzy, łzy), przygnębiające otoczenie, katastroficzny krajobraz, może świadczyć o lękach, przykrych przeżyciach np.. utrata kogoś bliskiego, wypadek, rozstanie rodziców.
12. Powtarzająca się niepokojąca tematyka prac plastycznych powinna stać się sygnałem do uważnej obserwacji i otoczenia dziecka szczególną opieką, a nawet do sięgnięcia po psychologiczną poradę.

WSKAZÓWKI dla zainteresowanych dziecięcą twórczością plastyczną:

- * Zapewnij dziecku różnorodne materiały plastyczno-techniczne potrzebne mu do podjęcia działalności, swobody wyboru materiału i tematu.
- * Zapewnij dziecku czas i miejsce na przemyślenie rysunku i jego wykonanie. Gwałtowne przerywanie pracy tłumi jego twórcze myślenie i zaangażowanie.
- * Stwórz atmosferę życzliwości.
- * Ucz dziecko zachowania ładu i wspólnego sprzątnięcia po zakończeniu pracy.
- * Ciesz się z każdej wykonanej pracy plastycznej swojego dziecka i zachęcaj je do tego, by kończyło rozpoczęte działania, przez co uczysz je wytrwałości.
- * Rozmawiaj na jej temat – pytaj, delikatnie sugeruj co ci się podoba w rysunku a co można inaczej przedstawić. A jeśli coś cię niepokoi czy dziwi subtelnie porozmawiajcie o tym. Daj mu czas, aby opowiedziało, co namalowało, ulepiło.
- * Nie oceniaj kategoriami: brzydki-zły, ładny-dobry. Mów: Ale się napracowałeś, ale oryginalny rysunek....itp.

* Nie należy dziecka przekonywać, że jego praca jest wykonana super, jeśli ma ono odmienne zdanie i to pokrywa się z rzeczywistością. Wtedy lepiej zapytać dziecko: chcesz nową kartkę? chcesz narysować jeszcze raz?

* Pozwól dziecku na samodzielność wykonania pracy, chyba że prosi cię o jakąś wskazówkę czy pomoc, wtedy nie odmawiaj!

* Doceniaj wytwory plastyczne swojego małego artysty. Pokazuj znajomym i rodzinie, niech dziecko widzi, że jego prace są interesujące dla innych i zauważane. Szacunek dla pracy dziecka oraz dla efektów jego pracy jest rzeczą bardzo ważną.

* Nigdy nie wyrzucaj pracy plastycznej przy dziecku. Przecież dziecko zawarło w niej swoje marzenia i wizje otaczającej nas rzeczywistości. To obrazowe odbicie psychiki, przeżyć i doświadczeń dziecka.

Coś dla dzieci...

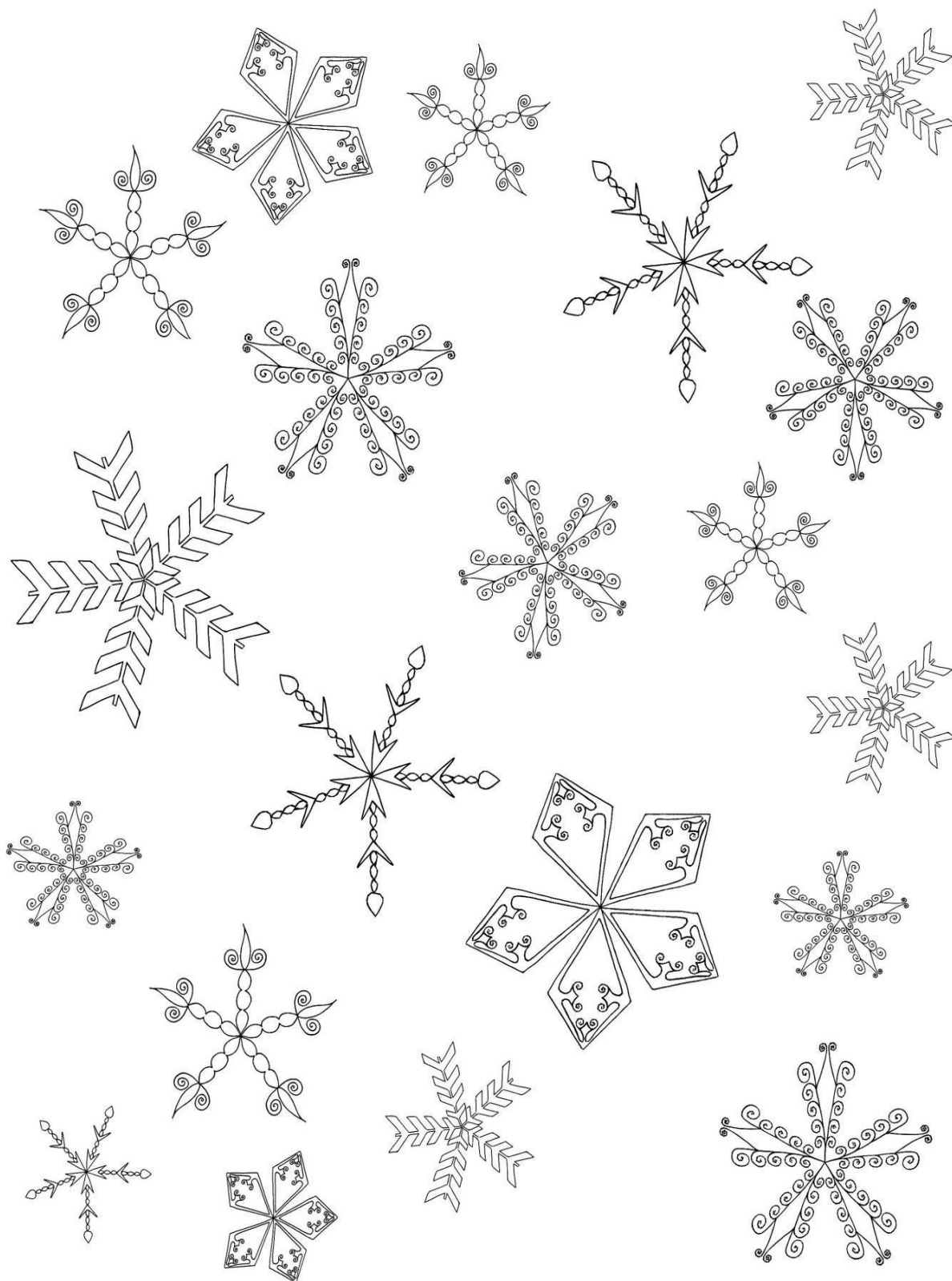
Escola _____

Nome _____

Data ____/____/____

Połącz liną płatki śniegu, które mają takie same ramiona.

FAWORKI

2,5 szklanki mąki pszennej
1 szklanka cukru pudru
10 dag śmietany 36%
50 ml spirytusu lub rumu
1 opakowanie cukru waniliowego
3 żółtka
1 jajko
1 łyżka masła lub oleju
1 łyżka soli
1 łyżka cukru
1 kg smalcu (do smażenia)

Przygotowanie

Wszystkie składniki połączyć, wymieszać i wyroić ciasto na stolnicy.

Po wyrobieniu ciasto ubić drewnianym wałkiem przez około 15 minut. Po ubiciu ciasto przykryć ściereczką i odłożyć na około 30 minut.

Po tym czasie ciasto rozwałkować na cienkie placki o grubości 1 ½ mm.

Wykroić paski o grubości około 3 cm i długości 12 cm. W środku paska zrobić nacięcie. Przez nacięcie przeciągnąć jeden koniec paska.

Faworki smażyć a rozpuszczonym i gorącym smalcu, tak, aby mogły swobodnie w nim pływać. Po zarumienieniu odwrócić na drugą stronę.

Po wyjęciu ułożyć np. na papierowym ręczniku, aby ociekły z tłuszczu.

Po wystudzeniu faworki posypać cukrem pudrem.

Rada: Aby tłuszcz się nie przypalał można wrzucić do niego kawałek surowego, obranego ziemniaka.

Smacznego!

Wszystkie informacje i obrazki zostały zaczerpnięte z różnej literatury i Internetu.

Gazetkę redagowały: Marzanna Kominiak, Beata Mazur